

www.jollibre.com

© Del text: 2005, Eusèbia Rayó Ferrer

© De les il·lustracions: 2005, Mercè Arànega

© D'aquesta edició:

2017, Santillana Infantil y Juvenil, S. L. i Grup Promotor S. L.

Carrer de les Ciències 73, Nau 10.

08908 L'Hospitalet de Llobregat

Telèfon: 91 744 90 60

ISBN: 978-84-16661-74-9

Dipòsit legal: M-1252-2017

Printed in Spain – Imprès a Espanya

Primera edició: abril de 2017

Directora de la col·lecció:

Maite Malagón

Editora executiva:

Yolanda Caja

Direcció d'Art:

José Crespo i Rosa Marín

Projecte gràfic:

Marisol del Burgo, Rubén Chumillas, Julia Ortega i Álvaro Recuenco

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Si en necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment, adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org).

Un dia entre les algues

Eusèbia Rayó Ferrer

Il·lustracions de Mercè Arànega

jollibre

Les ones bressolaven el cavallet de mar amb suavitat. Li agradava gronxar-se mentre s'agafava ben fort per la cua a una branqueta de corall.

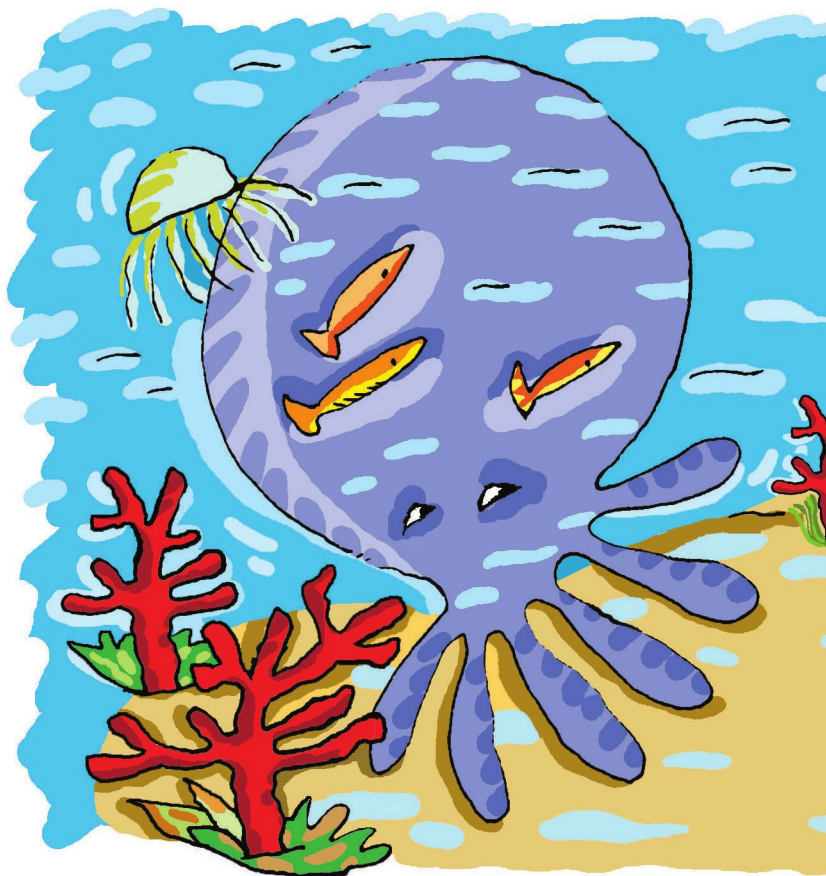
5

Hi havia altres arbres de corall prop de les roques, i nombroses i presumides plantes de diferents colors embellien l'indret.

S'entretenia així, el cavallet, mentre veia passar meduses enigmàtiques i peixos argentats, pops de tentacles perillosos i alegres estrelles de mar, i mirava com destacava el color vermell coral·lí, intens,

entre els prats d'algues i altres plantes
marines, verdoses i marronoses, que
cobrien a estones l'arena del fons.

6

Va veure passar un esbart de peixos
i recordà amb enyorança el temps en què
podia nedar amb lleugeresa.

Ell també era un peix, encara que el seu aspecte ho fes dubtar, perquè tenia una forma ben diferent dels altres peixos.

8 Ara, però, ja no podia desplaçar-se com abans, ple de gràcia, ben dret, empès amb força per l'aleta dorsal...

Va agitar les petites aletes que tenia al pit, a veure si aconseguia anar una mica de costat. Ho feu amb molt d'esforç i gairebé no va ni moure's.

–Ai –va gemegar amb desànim–, que cansat que estic! Mira que em costa de bellugar-me!

I és que el cavallet de mar havia de tenir fillets i tenia el cos feixuc.

A la seva espècie eren els mascles els encarregats de covar els ous. Tenien un plec a la panxa amb forma de bossa que s'obria durant el temps de la reproducció i dins del qual les femelles es limitaven a dipositar-hi els ous.

10 Aleshores elles se n'anaven, falagueres, cap a altres llocs.

A dir ver, faltava molt poc perquè naixessin els petits, però al cavallet cada moment se li feia etern.

Se sentia a punt de rebentar de tan inflat com estava i, sobretot, tenia enveja de tothom que pogués nedar àgilment o explorar els voltants a la recerca d'algun tresor o, simplement, pogués passejar-se i jugar entre les anemones...

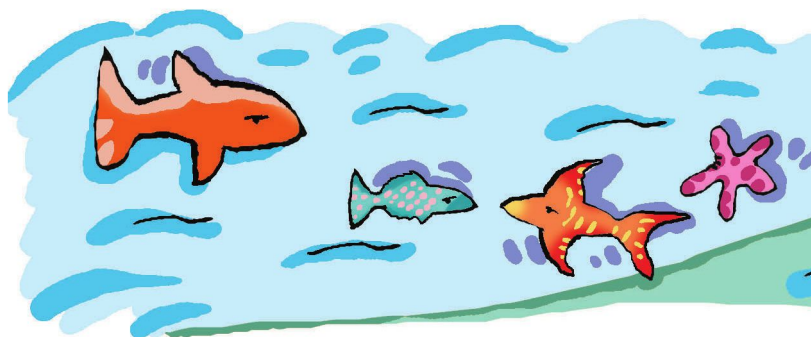

–Els altres sí que van lleugers... –va remugar de nou.

Amb això el va sentir un cranc ermità que passava lentament per allà devora.

L'animal va parar-se i li demanà
12 encuriòsit:

–Què et passa avui? Cada dia faig el mateix camí i mai no havia sentit cap queixa teva...

–És que mai no m’havia sentit com ara
–li va respondre ell–. Has de saber que és
la primera vegada que tendré fillets i ja
n’estic fart de tant covar i covar...

